

Men samtlige EU-lande har altså valgt at sige: Vi tror på hinanden, og vi tror på, at de grundlæggende retsprincipper bliver opfyldt, og så er der ingen grund til at trække sager i langdrag – om man så må sige – og køre dem to gange igennem den samme proces. Vi tror på, at vi har den samme indfaldsvinkel til det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg takker ministeren for gennemgangen af udviklingen siden Tampere-mødet, hvor man netop lagde vægt på gensidig anerkendelse og tilnærmelse i forbindelse med det retlige samarbejde; jeg synes, det var meget relevant.

Jeg vil gerne høre, om ministeren er enig med mig i, at betydningen af den 11. september 2001 var mindst lige så stor. Der var jo ting, som vi har behandlet her i Folketinget for ikke så længe siden, bl.a. om arrestordre og også det her forslag i dag om fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser, som jo havde ligget meget længe i EU's regi, og som havde været behandlet flere gange af diverse ministerråd, men som ikke kom ud af stedet, simpelt hen fordi landene ikke syntes, det var nødvendigt. Man mente jo, at man udmærket godt kunne klare efterforskningen af international kriminalitet med de midler, man havde med at snakke med hinanden på overordnet plan.

Men efter den 11. september 2001 kom der simpelt hen skred i sagerne, og utrolig mange flere ting kunne blive vedtaget, fordi alle indså, at det var nødvendigt med et meget effektivt internationalt samarbejde på det område.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er fuldstændig korrekt. Jeg tror, at den erkendelse kom til kredsen af beslutningstagere, at hvis man for alvor effektivt skulle gøre noget ved den grænseoverskridende kriminalitet, blev man altså nødt til som udgangspunkt at vise hinanden en tillid, som man jo udviser på mange andre områder.

Det er jo i og for sig lidt et paradoks, at på den ene side hylder vi alle sammen det, at vi lever i et åbent og et frit samfund – og det er uomtvisteligt, at EU har været med til at åbne Europa op – og på den anden side finder vi det også nødvendigt at indføre en regulering, der på mange måder, om man så må sige, strammer ind i forhold til retshåndhævelsen, for at beskytte vores frihed og for at beskytte mulighederne for at tæn-

ke og færdes frit. Så det er lidt et paradoks, vi står over for.

Men det er i hvert fald fuldstændig korrekt, at hvis der ikke havde været det terrorangreb den 11. september, så tror jeg, den europæiske arrestordre havde været meget, meget længere tid undervejs.

(Kort bemærkning).

Per Dalggaard (DF):

Jeg er helt enig i ministerens udsagn om, at man skal have tillid til hinanden og tillid til de enkelte landes retssystemer. Men når vi nu oplever, hvor vanskeligt det er at komme igennem EU-systemet, når der bliver påpeget svindel og fup, og hvor man rent faktisk skyder budbringeren – måske ikke ligefrem skyder, men så i hvert fald fyrer vedkommende – er det så ikke vanskeligt at opretholde en sådan tillid?

Er det ikke korrekt – det ved jeg ikke om ministeren kan svare på, men det er i hvert fald min opfattelse, og så kan ministeren fortælle, hvad hendes opfattelse er – at der egentlig er ret stor forskel på, hvordan vi i de nordeuropæiske lande håndterer retsprincipperne, og hvordan de i de sydeuropæiske lande håndterer retsprincipperne, og at det måske er det, der afspejler sig i, at det er så utrolig svært at komme igennem med at korrigere fup og svindel i EU-systemet, og at det i hvert fald er noget, der er med til at give en stor mistillid til hele systemet?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Per Dalggaard, at det er korrekt, at der er forskelle i vores systemer. Der har vi jo sådan set også med åbne øjne anerkendt, at vi ikke vil harmoniseres fuldt ud med alle andre lande, og at der godt kan være plads til forskelle.

Med hensyn til svindel vil jeg sige, at der tror jeg sådan set, at et af de grundlæggende problemer ved EU-systemet har været, at de nationale myndigheder lidt har haft en tendens til at sige: Vi klarer vores ting selv, vi holder kortene tæt ind til kroppen.

Men ofte er der jo tale om, at det i sager, der også vedrører økonomisk kriminalitet, er organiseret, og at der er mange lande og mange nationaliteter, der er involveret. Derfor har det jo været rigtig godt, at man ud over nu at have fået sat mere skub i Europol-samarbejdet også har oprettet Eurojust, altså en europæisk anklagemyndighed, hvor juridisk kyndige anklagere fra